

MECSI BEATRIX

2017. április 11. és május 31. között betekintést nyerhetünk a ma is élő, hagyományos kínai képzőművészet világába. A Vigadó Galériában megrendezett tárlat a Kínai Nemzeti Művészeti Akadémia kilenc képviselőjének munkáin keresztül mutatja be a kalligráfiát, illetve a kalligráfiára alapuló tusfestészetet, a mives ecset- (gong bi) technikával precízen kidolgozott madár-virág képeket, és a keleti képek elengedhetetlen elemét, a pecséteket és a pecsétek művészi faragványait.

A tárlat elsősorban a hivatalosan elismert és támogatott művészeket és művészi formákat hivatott bemutatni, a kínai művészet azon szegmensét, amely elsősorban a Kínáról kialakított pozitív kép megerősítését szolgálja, a gyönyörködtetést, a művészi szórakoztatást, a Kínára jellemző művészi formák és stílusok felvonultatását, megismertetését.

Keletről... **GUAN JUN, TIAN LIMING** és 16 művész közös alkotása, 2016, kalligráf festmény hosszú tekercsen, 1810x40cm

A kiállításához készített katalógus tanulmányát a Kínában tanult magyar kalligráfus és tipográfus, kalligráfia-tanár, Horváth Janisz értő szavai vezetik be. Így különösen szerencsés, hogy egy Kínában szerzett művészeti tapasztalatokkal rendelkező szakember világít rá a vizualitás felől közelítve a különböző kínai festészeti, pecsétvészi stílusokra és technikákra.

A kiállítás központi eleme egy 16 művész közös munkájaként készült hosszú tekercskép, amelyen keresztül láthatjuk a művészet közösségi, szórakoztató jellegét, azt, ahogy a művészek összejöttek, ettek-ittak és együtt festettek. A tusvonalak a művészek személyiségétől függően különbözőek ugyan, de mégis egységes a közös alkotás, egyfajta párbeszéd a résztvevők között. Ahogy például Xu Jun tájképein a vízesés mozgása mintegy reflektál a hegyoldalon megjelenő tudóscsoport beszélgetésének dinamikájára. A kínai tájkép (kínaiul a tájkép szó hegyet és vizet jelent) lényege a mozdulatlan hegy és az örökké mozgó víz együttes megjelenítése, és a képeken megjelenő apró embercsoportok is ebben a miliőben mozognak, beszélgetnek.

A madár-virág képeken egy kifinomult, precíz vonaltechnikát láthatunk, halvány színekkel, mintha csak dekoratív tapétamintákat szemlélénk (*Jiang Hongwei* művei). *Liu Wanming* képein pedig tyúkok, disznók és dinnyék jelennek meg bambusz, tökök és kínai versek társaságában.

A mai élet kínai tusfestészeti technikával való ábrázolásai között ott találjuk a Kína területén élő nem kínai nemzetiségek ábrázolásait (*Zhao Jiancheng*), illetve pasztelles árnyalattal készült, különös hangulatú, gyermekkori emlékeket, munkába menő és a munkához kapcsolódó, kinyúló kézzel kezelt fogó középkorú férfialak megjelenítéseit (*Tian Liming*).

A „keleti nyitás” jegyében, a 2012-től egyre élénkülő kínai-magyar kapcsolatok egyik fontos állomásaként a kiállítás és a hozzá kapcsolódó konferencia alkalmával immár hivatalos megállapodás is született közös kulturális programok (kiállítások, konferenciák, koncertek) megrendezéséről Kína és Magyarország között. Így a kínai művészet talán ma még egzotikusnak tűnő világa a közeljövőben egyre ismerősebbé válhat a magyar közönség számára is.

Fotó: Berényi Zsuzsa